

[Socialministeren]

Det er kun kort tid siden, at vi med børnepakken fik forbedret børnefamiliernes vilkår under ét ganske betydeligt. Vi vedtog herunder en yderligere forhøjelse af børnefamilieydelsen for de mindre børn. Det gjorde vi bl.a. med den begrundelse, at børnefamilierne, navnlig når børnene er helt små, har ekstra udgifter. Jeg må derfor afvise forslaget om en fosterydelse.

Forslagsstillerne ønsker desuden, at børnefamilieydelseslovens betingelser om fuld skattepligt for den berettigede og om barnets hjemsted her i landet ikke skal gælde for visse grupper. Det drejer sig om personer udsendt af den danske stat, danske hjælpeorganisationer, danske missionsselskaber, FN-organisationer og udstationerede for danske erhvervsvirksomheder. De persongrupper, som forslagsstillerne ønsker at tilgodese, har det tilfælles, at kun meget få af dem betaler skat til Danmark. Sammenhængen mellem børnefamilieydelsen og skattereformen taler derfor imod at tage disse grupper med.

Begrænsningen af den berettigede personkreds vil give betydelige praktiske vanskeligheder, ligesom der vil være problemer med at kontrollere, om betingelserne er opfyldt.

Ifølge forslaget skal der ved personer udsendt af den danske stat forstås ansatte ved ambassader og personer udsendt af Danida. Jeg er imidlertid ikke i tvivl om, at også andre, der er udsendt af den danske stat, vil kræve børnefamilieydelse. Personer udsendt af FN-organisationerne kan normalt få en børneydelse fra FN af nogenlunde samme størrelse som den danske børnefamilieydelse.

Hvis de pågældende også får en offentlig børneydelse, bliver FN-børneydelsen sædvanligvis modregnet heri.

Også udstationerede for danske erhvervsvirksomheder skal ifølge lovforslaget have ydelsen. Der opstår da bl.a. spørgsmålet om, hvornår man er udstationeret, og hvor længe man kan være i udlandet og stadig få ydelsen. Ydelsen skal jo ikke gives til folk, der emigrerer. Hertil kommer, at de pågældende, der udstationeres af private firmaer, oftest får et særligt løntillæg.

Jeg kan oplyse, at en række personer, der er bosat i et andet EF-land, uanset skattepligt og regler om hjemsted har ret til børnefamilieydelse fra Danmark. Det drejer sig bl.a. om

grønsearbejdere, tjenestemænd og hermed tilgængelige personer, som er udsendt fra Danmark til tjeneste i et andet EF-land, arbejdere, der er udstationeret i et andet EF-land, og visse andre.

Danmark har endvidere indgået en række konventioner med andre lande om social sikring, hvorved lovens regler om fuld skattepligt og hjemsted er fraveget.

Jeg finder på den baggrund ikke, at de administrative vanskeligheder ved at ændre børnefamilieydelsesloven står i noget rimeligt forhold til det, der eventuelt opnås. Dertil kommer den nærliggende risiko for, at også andre grupper vil kræve ydelsen.

Jeg må derfor på regeringens vegne afvise begge elementer i forslaget vedrørende børnefamilieydelsesloven.

For så vidt angår det andet lovforslag, ændring af børnetilskudsloven, foreslås det, at børn af de udsendte forældre skal have mulighed for at modtage børnetilskud, flerbørnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag. Også her gælder stort set de samme argumenter imod forslaget.

Kun få udsendte betaler skat, hvorimod mange får et udetillæg, som tager højde for familiens størrelse. En del udsendte er allerede i dag omfattet af børnetilskudsloven, idet kravene om hjemsted og fast bopæl i Danmark fraviges ved FN-ordninger og ved konventioner med en række lande om social sikring.

Vi ved fra Folketingets behandling af forslagsstillerens tidligere lovforslag fra den 8. februar 1990 med samme indhold, at forslaget ikke vil kunne gavne ret mange familier, men derimod skabe betydelige administrative problemer. Det fremgik dengang af udvalgsbehandlingen efter oplysninger fra bl.a. FN's Informationskontor og erhvervsorganisationerne, at der er store vanskeligheder forbundet med alene at få kortlagt det samlede antal af børn mellem 0 og 18 år, der opholder sig i udlandet med forældrene.

Der vil derfor være endnu større problemer forbundet med afgrænsningen af den berettigede personkreds. Og for ordinære, ekstra eller særlige børnetilskud kan ydelsen kun blive relevant i de tilfælde, hvor der er tale om børn af reelt enlige, børn, for hvem faderskabet ikke er fastslået, og børn, som har mistet en af forældrene.